

И тритѣ части сж еднакво важни за плодородието на почвата и за живота на растенията. Минералната часть съдържа въ себе си всички минерални храни. Тя въ сжщото време е основата, въ която здраво се закрепватъ растенията и разпростиратъ коренитѣ си. Органическата часть или хумусътъ е главниятъ изворъ за азотни храни на растението, а чрезъ бавното си гниене поддържа топлината на почвата. Живата часть — бактериитѣ и животнитѣ, преработватъ хранителнитѣ материи въ почвата на годна за растенията храна. Тѣ най-много спомагатъ за строежа на почвата.

Къмъ тѣзи три съставни части на почвата се прибавя **влагата** (водата). Тя подпомага всичкитѣ явления, които ставатъ въ нея. Влагата оживотворява почвата, защото безъ нея никакъвъ животъ не е възможенъ.

Още най-старитѣ земеделски народи сж отдавали на влагата въ почвата сжщото значение, каквото ние днесъ ѝ отдаваме. Като казваме това за влагата, то не ще рече, че останалитѣ съставни части на почвата сж безъ значение или пъкъ стоятъ на второ мѣсто. Напротивъ, всѣка една отъ тѣхъ е необходима. За значението на всѣка една отъ тѣхъ ние вече казахме по нѣщо въ отдѣлни статии въ това списание („Влагата въ почвата“, „Невидими помощници на земеделеца“, „Минерални торове“, „Причини за плодородието“). Сега искаме да спремъ вниманието на читателя върху нѣщо, което доскоро не бѣше достатъчно изучено, а именно: **върху варѣта въ почвата.**

Варѣта въ почвата е една отъ минералнитѣ съставни нейни части. Тя е съставна часть и на всѣко растение. Безъ нея не е възможенъ животътъ на растенията. Понеже въ почвата има повече варъ отколкото растенията биха изчерпали въ продължение на много вѣкове, нуждата отъ нея не се е почувствувала. Изучаванията, обаче, показватъ, че варѣта освенъ за храна има и други служби въ почвата. И тѣзи нейни служби сж еднакво важни за плодородието на почвата. Тѣхъ ще разгледаме сега.

*
* * *

1. **Варѣта подобрява строежа на почвата.** Въ почвата всѣкога има глина и хумусъ. И глината и хумусътъ сж важни съставни части, но когато тѣ сж въ голѣмо количество при известни условия, ставатъ вредни за почвата. Глината и хумусътъ отъ водата набѣбватъ. При повече влага тѣ ставатъ лепкави и най-после се разпливватъ въ лигава мжтилка. Когато пъкъ изсъхватъ, постепенно се свиватъ и напукватъ на едри буци. Буци-